

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119203612
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119203612.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A.. J. L., nar.: XX.XX.XXXX, P.O.P. XX/XX, XXX XX Y. F., práv. zast.: JUDr. Dušan Szabó, advokát, so sídlom AK v Kráľovskom Chlmci, Nemocničná 893/7, proti povinnému: Sociálna poisťovňa, IČO: 30807484, 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o vymożenie pohľadávky vo výške 1.029,- Eur, vedenej u súdneho exekútora Mgr. Petr Krušina so sídlom Exekútorského úradu Bratislava I, Lazaretská 4, Bratislava o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 33Ek/33/2019 zo dňa 12.04.2019, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 33Ek/33/2019 zo dňa 12.04.2019 v celom rozsahu r u š í .

odôvodnenie:

/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 07.01.2019 domáhal od povinného vymożenia pohľadávky na základe exekučného titulu - Rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 04.12.2014, č.k. 57101566610, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.02.2015. Vykonaním exekúcie súd poveril súdneho exekútora, Mgr. Petra Krušinu, so sídlom Lazaretská 4, Bratislava, ktorý ju vedie pod sp. zn. 414EX 182/2018.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 12.04.2019 rozhodnutie, ktorým exekúciu zastavil (výrok I.), oprávnenému nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok II.) a zároveň mu uložil povinnosť uhradiť trovy súdneho exekútora vo výške 36 Eur (výrok III.). V odôvodnení uviedol, že povinný sa domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 57101566610 zo dňa 4.12.2014 nie je rozhodnutím správneho orgánu, ktoré môže byť použité ako spôsobilý exekučný titul v zmysle ustanovenia § 45 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Ide o tzv. valorizačné rozhodnutie, ktoré sa vydáva každoročne k pôvodnému rozhodnutiu o priznaní invalidného dôchodku a upravuje len jeho výšku a nie nárok na výplatu. Nárok na výplatu invalidného dôchodku je podmienený posúdením zdravotného stavu poberateľa invalidného dôchodku. Oprávnený mal priznaný invalidný dôchodok od 14.08.2009. Nakoľko sa oprávnený opakovane nedostavil na posúdenie zdravotného stavu, povinný dňa 15.07.2015 vydal rozhodnutie č. 571 015 6661 0 o zastavení výplaty invalidného dôchodku od 20.08.2015 podľa § 112 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z. z., pretože podmienky trvania nároku na výplatu dôchodkovej dávky neboli preukázané. Invalidný dôchodok sa prestal od 20.08.2015 vyplácať. K návrhu na zastavenie exekúcie povinný doložil Rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 571 015 6661 0 zo dňa 25.09.2018 o prerušení konania o invalidnom dôchodku, Rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 571 015 6661 0 zo dňa 06.02.2019 o zastavení od 20.08.2015 výplaty invalidného dôchodku, Rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 571 015 6661 zo dňa 24.09.2009 o priznaní invalidného dôchodku, Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 7Sd/36/2015 - 31 zo dňa 15.04.2016, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/244/2016 zo dňa 28.03.2016, Rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 15.07.2015 o zastavení od 20.08.2015 výplaty invalidného dôchodku a Rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 571 015 6661 0 zo dňa 04.12.2014.

3/ Oprávnený s návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasil. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 04.12.2014 považoval za vykonateľné rozhodnutie orgánu verejnej správy vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, ktoré je spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 45 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/244/2016 zo dňa 28.3.2018, bolo rozhodnutie povinného o zastavení výplaty invalidného dôchodku zo dňa 15.07.2015 zrušené ako nezákonné. Napriek rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR si povinný nevyžiadal nález/správu z vyšetrenia na neurologickej ambulancii MUDr. Adriany Szilasyovej, vydal rozhodnutie č. 571 015 6661 0 zo dňa 25.09.2018 o prerušení konania a ďalším rozhodnutím č. 571 015 6661 zo dňa 06.02.2019 opätovne zastavil výplatu invalidného dôchodku od 20.8.2015. Ďalej oprávnený tvrdil, že mu nebolo doručené ani rozhodnutie o prerušení konania a ani rozhodnutie o zastavení výplaty invalidného dôchodku. Rozhodnutie o zastavení výplaty je nulitým právnym aktom, ktorý nevyvoláva právne účinky, a to z dôvodu jeho retroaktívnej povahy a duplicity. Oprávnený trval na nároku na výplatu dávky invalidného dôchodku oprávneného priznaného dňom 14.08.2009, a mal za to, že nezanikol.

4/ Vyšší súdny úradník po posúdení návrhu povinného na zastavenie exekúcie podľa ustanovení § 45 ods. 1 a 2, § 47 ods. 1, § 53 ods. 1, § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5 a § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a § 70 ods. 1, § 71 ods. 4 a 10, § 153 ods. 5-9 a § 112 ods. 6,7 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „SP“) uviedol, že podľa § 112 ods. 7 ZoSP oprávnenému vyplývala povinnosť podrobiť sa lekárskemu vyšetreniu, na základe ktorého posudkový lekár mal určiť jeho zdravotný stav ako aj pokles pracovnej schopnosti. Nakoľko oprávnený do dnešného dňa nepredložil žiadnu lekársku správu, nedohodol sa na termíne s povinným kedy by sa mohol zúčastniť zdravotného posúdenia u posudkového lekára, obaja účastníci konania sa dostali do situácie, kde nie je možné ani priznať vyplácanie invalidného dôchodku a ani posúdiť zdravotný stav oprávneného. Keďže povinný prejavil snahu kontaktovať oprávneného viackrát, čo doložil aj listinnými dôkazmi, mal vyšší súdny úradník za to, že zo strany povinného prebehol maximálny záujem o skontaktovanie sa s oprávneným. Oprávnený naopak nepreukázal dostatočnú snahu o určenie konkrétneho termínu na posúdenie zdravotného stavu, nepreukázal, že sa v októbri 2014 zúčastnil na vyšetrení na neurologickej ambulancii MUDr. Adriany Szilasyovej. Nakoľko ani oprávnený, ani lekári nepredložili potrebné výsledky kontrolných vyšetrení, povinný opätovne zastavil výplatu invalidného dôchodku oprávnenému. Ak sa oprávnený nemohol dostaviť v termíne, ktorý mu určil povinný, mal sa ospravedlniť z neúčasti a dohodnúť si iný (náhradný) termín. Vyplácanie invalidného dôchodku oprávnenému je podmienené podrobením sa kontrole jeho zdravotného stavu oprávneného a následným posúdením posudkového lekára. Nakoľko sa oprávnený nezúčastnil posúdenia zdravotného stavu u posudkového lekára, nebolo možné posúdiť, či oprávnený spĺňa naďalej nárok na výplatu invalidného dôchodku. Vyšší súdny úradník na základe predložených dôkazov vyhodnotil, že postup povinného určený v Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/244/2016 zo dňa 28.03.2018 bol dodržaný. Pridržiavajúc sa faktov a predložených dôkazov, vyšší súdny úradník konštatoval, že oprávnený svoje tvrdenia o nedodržaní postupu povinného špecifikovaného v Rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/244/2016 zo dňa 28.03.2018 nepodložil dôkazmi a ani nepreukázal žiadnu aktivitu smerujúcu k tomu, aby sa mohol jeho zdravotný stav posúdiť a teda stále do dnešného dňa nepredložil lekársku správu o svojom zdravotnom stave povinnému, čím sťažuje možnosť rozhodnúť o poklese pracovnej schopnosti oprávneného.

5/ Vo vzťahu k otázke, či Rozhodnutie Sociálnej poisťovne číslo 571 015 6661 0 zo dňa 4.12.2014 je exekučným titulom, konštatoval, že už pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie vychádzal z ustanovenia § 45 ods. 2 písm. a) a i) Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučným titulom aj vykonateľné rozhodnutie inštitúcie (teda Sociálnej poisťovne), ktoré bolo opatrené doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti s označeným dátumom 19.02.2015.

6/ Vyšší súdny úradník sa ďalej zaoberal povinným nastolenou námietkou, že nárok za obdobie od 01.01.2016 do 30.06.2016 si súbežne oprávnený uplatňuje aj pred Okresným súdom Michalovce v konaní sp. zn. 5C/7/2019, ktorú posúdil tak, že v prípade, kedy sa na inom súde už skôr začalo konanie, je potrebné počkať na rozhodnutie Okresného súdu Michalovce a exekučné konanie, ktoré sa v takomto prípade nemalo začať, zastaviť z dôvodu prekážky už skôr začatého konania v tej istej veci, inak by mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu zo strany oprávneného.

7/ Na základe uvedeného vyšší súdny úradník dospel k záveru, že povinný preukázal dôvody, pre ktoré nastali okolnosti spôsobujúce zánik vymáhaného nároku alebo iné skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu a v súlade s ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) v spojení s § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, exekúciu zastavil.

8/ Proti rozhodnutiu bola v celom rozsahu v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť oprávneného. Namietal, že pri rozhodovaní sa exekučný súd uspokojil s tým, čo je uvedené v odôvodnení rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 571 015 6661 0 zo dňa 06.02.2019 o zastavení výplaty invalidného dôchodku od 20.08.2015, napriek tomu že povinný nepredložil súdu poštové doručenky zo dňa 24.08.2018, 03.11.2018 a 25.01.2019 s potvrdením o prevzatí listovej zásielky s jeho podpisom. Rozhodnutie zo dňa 06.02.2019 o zastavení výplaty jeho invalidného dôchodku nie je náležitým dôkazným prostriedkom o účinnom doručovaní sporných predvolaní na posúdenie jeho zdravotného stavu a schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Namietané poštové doručenky mu neboli predložené. Exekučný súd sa vo viacerých bodoch svojho odôvodnenia (bod 24., 26. a 27.) neoprávnenne dopustil zhodnotenia takého skutkového stavu, ktoré zhodnotenie prináleží správneému súdu a nie exekučnému. Ďalej namietal, že v bode 24 odôvodnenia je nesprávne konštatované, že z ustanovenia § 112 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z.z. vyplývalo, že pokiaľ sa oprávnený nepodrobí vyšetreniu zdravotného stavu, výplata dávky sa zastaví. Povinný ani nekonkretizoval svoje tvrdenie, teda neuviedol mená ošetrojúcich lekárov, ktorých údajne požiadal o predloženie výsledkov z kontrolných neurologických vyšetrení od roku 2014. V súvislosti s vystavením rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 06.02.2019 o opätovnom zastavení výplaty invalidného dôchodku od 20.08.2015 už vo vyjadrení zo dňa 28.02.2019 poukazoval na to, že ani toto rozhodnutie nie je právoplatné, nakoľko nedošlo k účinnému doručeniu rozhodnutia o zastavení výplaty invalidného dôchodku príjemcovi dávok. Súd podľa neho nekonkretizoval skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Takým nie je zvýšenie invalidného dôchodku a skutočnosť, že sa jedná o valorizačné rozhodnutie, ani zmeny v nároku na dávku jeho invalidného dôchodku, resp. zmena v nároku na výplatu dávky nebola preukázaná a nakoniec ani podanie oprávneného prostriedku voči rozhodnutiu o zastavení výplaty dôchodku, ktorý nemá odkladný účinok. K posúdeniu vyššieho súdneho úradníka, že je daná prekážka litispendencie, nakoľko bolo začaté konanie na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 5C/7/219 uviedol, že nebolo preukázané, že by sa konanie v Michalovciach začalo skôr ako exekučné konanie. Na dôkaz k sťažnosti predložil elektronické podanie žaloby o zaplatenie 1 035,63 Eur s príslušenstvom na podané na Okresný súd Michalovce dňa 20.01.2019, pričom exekučné konanie na Okresnom súde Banská Bystrica bolo začaté doručením návrhu dňa 07.01.2019. Z vyššie uvedených dôvodov namietal aj rozhodnutie súdu o náhrade trov konania, nakoľko povinný nepreukázal náležitý dôvod na zastavenie exekúcie a ani tu taký nie je.

9/ Povinný k sťažnosti oprávneného uviedol, že pokiaľ bola exekúcia zastavená podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, kde bol dôvod zastavenia exekúcie právne klasifikovaný v bodoch 29. a 30. napádaného uznesenia, pričom nepopisuje konkrétne skutkové okolnosti, teda vyjadrenie skutočnosti uvedenej v § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, ide maximálne o gramatický nedostatok odôvodnenia. Tento nedostatok však podľa názoru povinného nemá vplyv na opis skutkových okolností predmetnej veci uvedených v bodoch 24. a 27. napádaného uznesenia, ktoré jednoznačne popisujú skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že oprávnený nepostupoval v súlade so zákonom č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a to tak, že sa napriek výzvam nedostavil na posúdenie zdravotného stavu a ani nijakým iným spôsobom povinnej nepreukázal svoj zdravotný stav na účely možnosti ho posúdiť a v tej súvislosti aj posúdiť jeho nárok na výplatu invalidného dôchodku a to napriek skutočnosti, že povinná bola v predmetnej veci aktívna, vyzývala ako oprávneného tak aj lekárov, ktorých oprávnený označil, aby preukázali zdravotný stav oprávneného. Na aktivitu povinného oprávnený nijakým spôsobom nereagoval, vzhľadom na čo nebolo možné posúdiť jeho zdravotný stav na účely výplaty invalidného dôchodku a teda ani zriadiť výplatu tohto dôchodku, v dôsledku čoho bolo vydané rozhodnutie o zastavení výplaty invalidného dôchodku oprávnenému, čo sú skutočnosti, ktoré v predmetnom prípade bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom všetky tieto skutočnosti sú jednoznačne a dostatočne zrozumiteľne rozpísané v odôvodnení napádaného uznesenia. Súd nebol povinný popisovať v odôvodnení skutočnosti a okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, nakoľko vo výrokovvej časti napádaného uznesenia exekučný súd uviedol, že dôvodom na zamietnutie exekúcie je § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, čo navyše potvrdzuje aj v bode 30. napádaného uznesenia.

10/ Skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu nepredstavujú v napádanom uznesení tvrdenia a vyjadrenia povinnej, ale závery exekučného súdu, ktoré sú uvedené v bodoch 24. až 27. odôvodnenia a vo výroku napádaného uznesenia (uvedené aj v bode 1 tohto vyjadrenia), pričom tieto skutočnosti sú jednoznačne preukázané dôkaznými prostriedkami, naopak tvrdenia oprávneného, ktorými napáda vyjadrenia povinnej nie sú ničím podložené. Názory oprávneného uvedené v bode 3. jeho sťažnosti sú len jeho právnou argumentáciou, výkladom ktorý nie je podložený žiadnymi dôkaznými prostriedkami, pričom vyhodnotenie tejto argumentácie, resp. výkladu je práve úlohou súdu.

11/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „EP“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

12/ Podľa § 200 EP na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

13/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

14/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15/ Podľa § 172 ods. 2 SP v konaní vo veciach sociálneho poistenia a vo veciach starobného dôchodkového sporenia v rozsahu upravenom týmto zákonom rozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov právnych vzťahov sociálneho poistenia a účastníkov právnych vzťahov starobného dôchodkového poistenia v rozsahu upravenom týmto zákonom Sociálna poisťovňa.

16/ Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

17/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť oprávneného je dôvodná.

18/ Oprávnený namietal najmä prekročenie právomoci exekučného súdu, keď vyhodnocoval skutkový stav, resp. posudzoval skutkové okolnosti, ktorých preskúmanie patrí do právomoci správneho súdu, resp. správneho orgánu, nie exekučného súdu. Sudca sa s týmto tvrdením oprávneného stotožňuje. Podľa § 172 ods. 2 zákona o sociálnom poistení (SP) je sociálna poisťovňa orgánom oprávneným na rozhodovanie o právach a povinnostiach účastníkov právnych vzťahov sociálneho poistenia, medzi ktoré patrí aj rozhodovanie o priznaní, znížení, zvýšení alebo odňatí invalidného dôchodku (ako dávky sociálneho poistenia). Vyšší súdny úradník nebol oprávnený zaoberať sa týmito tvrdeniami účastníkov konania (o posudzovaní zdravotného stavu, dostavovaní sa povinného na kontrolné prehliadky) a na ich posúdení založiť svoje rozhodnutie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Posudzovaním týchto skutočností sa vyšší súdny úradník dopustil pochybenia spočívajúceho v prekročení jeho rozhodovacej právomoci. V dôsledku uvedeného nemohli jeho závery, že oprávnený neposkytol súčinnosť povinnému pri rozhodovaní o nároku na dávky invalidného dôchodku, obstať ako dôvod zastavenia exekúcie.

19/ Vyšší súdny úradník v napadnutom rozhodnutí vyslovil, že je daná prekážka litispendencie, nakoľko o tej istej veci sa vedie konanie aj na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 5C/7/2019, ktorej existenciu však oprávnený v podanej sťažnosti namietol. Aj v tejto časti je potrebné súhlasiť s názorom oprávneného, že pokiaľ sa súbežne vedú dve, prípadne viac konaní o tej istej veci, zastaviť sa má neskôr začaté konanie, pričom podľa oprávneným predložených doručeník sa skôr začalo exekučné konanie. Ďalej však sudca dodáva, že v danej veci sa ani nemôže jednať o prekážku tej istej veci, nakoľko neboli dané predpoklady jej existencie. Pre posúdenie, či je daná prekážka litispendencie,

je relevantná predovšetkým skutočnosť či sa vo dvoch súčasne prebiehajúcich konaniach koná o tej istej veci. O tú istú vec ide vtedy, ak v začatých konaniach vystupujú rovnakí účastníci, totožný je predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. V Exekučnom poriadku je prekážka začatého exekučného konania osobitne upravená v § 50 ods. 2, kde sa uvádza, že začatie exekučného konania bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehalo iné exekučné konanie. V exekučnom konaní možno o prekážke litispendencie uvažovať v prípade, že medzi tými istými účastníkmi konania ohľadne toho istého nároku z toho istého exekučného titulu sa vedie ďalšie exekučné konanie. Vyšší súdny úradník však prekážku začatej veci zistil medzi nachádzacím a vykonávacím konaním, čo však už zo samotnej podstaty týchto konaní nie je možné. Predmetom exekučného konania je vo všeobecnosti vymoženie plnenia priznaného exekučným titulom, kým predmetom a cieľom základného konania je rozhodnúť o nároku ako takom (o jeho existencii, či neexistencii), resp. či tu právo je alebo nie je, pričom práve v základnom konaní dochádza ku kreovaniu exekučného titulu. Na základe uvedeného je potom rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka o zastavení exekúcie z dôvodu prekážky litispendencie aj v tejto časti nesprávne.

20/ Ďalej sudca uvádza, že námietkou povinného relevantnou pre zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že rozhodnutie, na podklade ktorého sa vykonáva exekúcia nie je exekučným titulom v zmysle Exekučného poriadku. Súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex officio skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nemožno exekúciu vykonať (uznesenie Ústavného súdu SR z 20.04.2011, sp. zn. II. ÚS 165/2011). Vyšší súdny úradník považoval námietku o nespôsobilosti exekučného titulu za nedôvodnú vyhodnotiac, že predložené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 45 ods. 2 písm. a/ a i/ Exekučného poriadku, na ktorom bola vyznačená doložka vykonateľnosti. Takéto konštatovanie sudca považoval za nedostatočné, bez bližšieho a presvedčivého odôvodnenia svojho rozhodnutia. Len odkazom na ustanovenie § 45 ods. 2 písm. a/ a i/ a uvedením, že bolo opatrené doložkou vykonateľnosti, však nebolo zdôvodnené prečo ho inak považoval za riadny exekučný titul. Sudca pritom uvádza, že nie každé rozhodnutie možno považovať za exekučný titul v zmysle Exekučného poriadku. Vykonateľnosť ako vlastnosť rozhodnutia spočívajúca v možnosti vynútiť splnenie povinnosti aj proti vôli adresáta, nie je všeobecnou vlastnosťou všetkých rozhodnutí, ale len tých, ktoré ukladajú určitú právnu povinnosť, t.j. niečo vykonať, niečo sa zdržať alebo niečo strpieť. V oblasti dôchodkového poistenia (ako súčasť sociálneho poistenia) je napríklad možné vykonať rozhodnutie o uložení povinnosti poberateľovi dôchodku vrátiť dôchodok (alebo jeho časť) vyplatený neprávom alebo vo vyššej sume ako mu patrila alebo rozhodnutie o uložení povinnosti zamestnávateľovi nahradiť dôchodok (alebo jeho časť) vyplatený neprávom alebo vo vyššej sume, ako patrila. Oprávnenie preskúmať rozhodnutie z pohľadu či sa jedná o spôsobilý exekučný titul má v zmysle Exekučného poriadku jedine exekučný súd (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26.02.2013, sp. zn. 4M Cdo 8/2012). Napadnutému uzneseniu tak v časti týkajúcej sa posúdenia rozhodnutia, na podklade ktorého sa vykonáva exekúcia, ako spôsobilého exekučného titulu, podľa názoru sudcu chýba riadne odôvodnenie, čo ho robí nepreskúmateľným. Požiadavku riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia vyšší súdny úradník splní tým, že z jeho rozhodnutia bude zrejmý podstatný a výstižne interpretovaný myšlienkový postup (t.j. v podstatné úvahy), ktorý ho viedol k záveru vysloveného vo výroku (enunciáte) rozhodnutia. Vyšší súdny úradník sa preto musí v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na všetky zistené skutočnosti, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal (v tomto prípade napr. vysvetlením prečo považoval toto konkrétne rozhodnutie za exekučný titul a prečo neakceptoval argumentáciu povinného). Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé. Výrok, ktorý nemá svoj obsah v odôvodnení, nemožno za taký považovať.

21/ Navyše predložené rozhodnutie nesprávne právne posúdil ako rozhodnutie inštitúcie Európskej únie (§ 45 ods. 2 písm. a) Exekučného poriadku). Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Vo vyššom súdnom úradníkom použitom ustanovení sa pod pojmami inštitúcie, orgány, úrady

a agentúry Európskej únie majú na mysli základné orgány Európskej únie, teda nadnárodné orgány a inštitúcie Európskej únie konštituované primárnym právom Európskej únie, napr. Rada Európskej únie, Komisia, Súdny dvor, prípadne Európska centrálna banka. Pokiaľ vyšší súdny úradník považoval Sociálnu poisťovňu za inštitúciu Európskej únie a jej rozhodnutie posúdil podľa § 45 ods. 2 písm. a/ Exekučného poriadku, jedná sa z jeho strany o nesprávne právne posúdenie. Zároveň ho posúdil aj ako rozhodnutie podľa § 45 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku (iné vykonateľné rozhodnutie, výkaz nedoplatkov alebo schválený zmluvný výkon pripúšťa zákon), pričom bližšie svoje posúdenie podľa uvedeného ustanovenia nerozviadol, a teda platí, že je aj v tomto rozsahu nepreskúmateľné.

22/ Pretože rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka bolo založené na nesprávnom právnom posúdení, v rozhodnutí posudzoval skutočnosti, ktoré nepatria do jeho rozhodovacej právomoci, nesprávne posúdil prekážku začatej veci a v časti odôvodnenia týkajúceho sa spôsobilosti predloženého rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 57101566610 zo dňa 4.12.2014 byť exekučným titulom, bolo nepreskúmateľné a posúdené podľa nesprávnej právnej normy, sudca postupom podľa § 250 ods. 2 Exekučného poriadku jeho rozhodnutie zrušil. Zároveň zrušil aj výrok o trovách ako výrok závislý od rozhodnutia o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník o návrhu povinného na zastavenie exekúcie opätovne rozhodne, pričom je viazaný právnym názorom vysloveným v tomto rozhodnutí.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.